

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Маценка Андрія Геннадійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини другої статті 65 Закону України „Про виконавче провадження“, частини третьої статті 423 Цивільного процесуального кодексу України

м. К и ї в
4 березня 2021 року
№ 41-3(I)/2021

Справа № 3-24/2021(48/21)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Литвинова Олександра Миколайовича – головуючого,
Завгородньої Ірини Миколаївни,
Кривенка Віктора Васильовича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Маценка Андрія Геннадійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини другої статті 65 Закону України „Про виконавче провадження“ від 2 червня 2016 року № 1404–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 30, ст. 542), частини третьої статті 423 Цивільного процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Кривенка В.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Мащенко А.Г. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) положення частини другої статті 65 Закону України „Про виконавче провадження“ від 2 червня 2016 року № 1404–VIII (далі – Закон), а також частини третьої статті 423 Цивільного процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

Згідно з положеннями частини другої статті 65 Закону рішення про поновлення на роботі вважається виконаним боржником з дня видання відповідно до законодавства про працю наказу або розпорядження про поновлення стягувача на роботі та внесення відповідного запису до трудової книжки стягувача, після чого виконавець виносить постанову про закінчення виконавчого провадження.

Відповідно до положень частини третьої статті 423 Кодексу підставами для перегляду судових рішень у зв'язку з виключними обставинами є:

1) встановлена Конституційним Судом України неконституційність (конституційність) закону, іншого правового акта чи їх окремого положення, застосованого (не застосованого) судом при вирішенні справи, якщо рішення суду ще не виконане;

2) встановлення міжнародною судовою установою, юрисдикція якої визнана Україною, порушення Україною міжнародних зобов'язань при вирішенні даної справи судом;

3) встановлення вироком суду, що набрав законної сили, вини судді у вчиненні кримінального правопорушення, внаслідок якого було ухвалено судове рішення.

Мащенко А.Г. вважає, що положення:

частини другої статті 65 Закону, які містять вичерпний перелік документів, що підтверджують виконання рішення суду про поновлення на роботі і надають

державному виконавцю право закінчити виконавче провадження, необхідно перевірити на відповідність частині першій статті 8 Конституції України;

частини другої статті 65 Закону щодо відсутності обов'язку державного виконавця перевіряти допущення працівника до виконання попередніх обов'язків при його поновленні на роботі необхідно перевірити на відповідність частинам першій, другій, третій статті 43, частинам першій, другій статті 129¹ Конституції України;

частини третьої статті 423 Кодексу, в яких відсутня така підстава для оскарження рішення суду, як неоднакове застосування судом касаційної інстанції одного і того самого положення закону, необхідно перевірити на відповідність статтям 1, 21, частинам першій, другій, шостій статті 55 Конституції України.

На підтвердження своєї позиції автор клопотання посилається на окремі положення Конституції України, законів України, наводить рішення Конституційного Суду України, судові рішення у його справі.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); суб'єктом права на конституційну скаргу є особа, яка вважає, що застосований в остаточному

судовому рішенні в її справі закон України (його окремі положення) суперечить Конституції України (абзац перший частини першої статті 56); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу непринятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77).

Отже, суб'єкт права на конституційну скаргу, стверджуючи про невідповідність оспорюваного закону України (його окремих положень) Основному Закону України, повинен навести аргументи, які свідчили б про обґрунтованість змісту і вимог конституційної скарги.

Аналіз конституційної скарги дає підстави для висновку, що Мащенко А.Г. не обґрунтував тверджень щодо невідповідності положень частини другої статті 65 Закону приписам Конституції України.

Аргументація автора клопотання зводиться до висловлення незгоди з остаточним судовим рішенням у його справі, у тому числі з наданою Верховним Судом оцінкою обставин справи, що не можна вважати належним обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваних положень Закону.

Крім того, як вбачається з долучених до конституційної скарги матеріалів, в остаточному судовому рішенні – постанові Верховного Суду від 25 листопада 2020 року – положення частини третьої статті 423 Кодексу не застосовувалися, тому вони не можуть бути предметом конституційного контролю у цій справі.

Таким чином, конституційна скарга не відповідає вимогам частини першої, пункту 6 частини другої статті 55, абзацу першого частини першої статті 56 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктами 1, 4 статті 62 цього закону – звернення до Конституційного Суду України неналежним суб'єктом; неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Мащенко Андрія Геннадійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини другої статті 65 Закону України „Про виконавче провадження“ від 2 червня 2016 року № 1404–VIII, частини третьої статті 423 Цивільного процесуального кодексу України на підставі пунктів 1, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – звернення до Конституційного Суду України неналежним суб’єктом; неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Першого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**